

[Tom Behnke]

sterens vejledning til Fremskridtspartiet. Man kan nu stille spørgsmålet: Hvorfor har ministeren ikke taget skridtet fuldt ud og ændret hele § 122? Ministeren oplyser i lovforslaget, at det foreløbig i mindst to år skal gælde for Københavns og Frederiksberg Kommuner. Hvorfor dog lave den begrænsning? Ministeren kan vel lige så godt tage skridtet fuldt ud og give tilladelse til de kommuner, som vil være med i denne ordning, en ordning, som må betegnes som en forsøgsordning.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiet helst havde set en total privatisering af parkeringskontrollen, eventuelt begrænset af typerne af overtrædelser af parkeringsbestemmelserne. Tilbage står vi nu med et forslag, der giver ministeren mulighed for at lægge kompetencen ud i kommunerne, og spørgsmålet er derfor, om der herefter er nogen former for begrænsning i kommuners adgang til at lægge opgaven videre ud til et privat firma enten ved en total privatisering eller ved at udlicitere opgaven på den ene eller på den anden måde.

Vi vil bede ministeren i dag oplyse, hvor begrænsningen går efter en udlægning til kommunerne, idet det vil være helt afgørende for Fremskridtspartiets stillingtagen til forslaget. Hvis lovforslaget udelukkende går ud på at lægge parkeringskontrollen fra én offentlig myndighed til en anden, men at man fastholder de samme praktiske retningslinier, er det ikke sikkert, Fremskridtspartiet kan bidrage med jastemmer. Hvis der kunne opnås enighed om en total privatisering, ville det samtidig betyde, at sagen kan indbringes for domstolene som et civilt søgsmål, og dermed har modtageren af en parkeringsafgift mulighed for en prøvelse, hvilken mulighed er meget begrænset i dag.

Desuden kunne vi godt tænke os at få oplyst, hvad de økonomiske konsekvenser bliver, for vi kan ikke blot godkende formuleringen om, at det skal indbudgettes på de årlige bevillingslove. Vi må have svar på, hvilken størrelse vi opererer med, før vi kan tage endelig stilling til lovforslaget.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for den positive modtagelse, lovforslaget har fået, og også for det tilsagn, som alle har

givet om, at vi skal prøve at sikre, at lovforslaget kan vedtages i Folketinget, sådan at det, som det også er forudset i den aftale, der er indgået med kommunerne, kan træde i kraft den 1. januar 1992.

Hr. Holger Graversen var inde på, at det havde taget nogen tid, og det er også rigtigt. Men lad mig sige, at de forhandlinger, der har været ført med kommunerne, af gode grunde ikke har været helt enkle. Der har været en række væsentlige principielle spørgsmål, der skulle afklares – praktisk tilrettelæggelse osv. – og så kan vi vel heller ikke overse, at der også er nogle økonomiske aspekter i denne aftale, som har måttet vurderes grundigt. Men jeg mener, at det resultat, der nu ligger på bordet, og som jo både Københavns og Frederiksberg Kommuner har erklæret sig tilfreds med, er et godt udgangspunkt.

Så spurgte hr. Holger Graversen, hvad retsikkerhedsbetragtningerne gik ud på, når politiet fortsat er inde i billedet. Ja, retsikkerhedsbetragtningen tager udgangspunkt i, at politiet i dag efter færdselsloven rent faktisk har nogle forpligtelser på dette område, som man ikke uden videre kan ophæve. Der kan være andre typer af parkeringer uden for båse og uden for afmærkede områder, som ikke bare er krænkelse i forhold til parkeringsbestemmelserne, men som også kan være overtrædelser af andre bestemmelser i færdselsloven.

Hr. Holger Graversen var også lidt inde på spørgsmålet om, hvorfor vi lægger op til, at det skal være en prøveperiode. Det tror vi er rigtigt; der er jo trods alt tale om en væsentlig nyskabelse. Det må være rigtigt at se på i lyset af den måde, hvorpå det nu i praksis kommer til at udvikle sig, om der kan være grund til nogle justeringer efter en vis periode. Viser det sig – hvilket vi regner med – at det forløber på en god og fornuftig måde, vil det kunne køre videre. Men er der et behov for justeringer, hvis det viser sig at være påkrævet, kan det være rigtigt, at det bliver muligt for Folketinget at tage stilling til det. Tilbage står at lade det køre i en vis periode, før man tager endelig stilling. Det kan på dette område som på mange andre være en rigtig og hensigtsmæssig fremgangsmåde.

Spørgsmålet om andre kommuners forhold i denne sammenhæng: Det har været rejst fra flere kommuner og også fra Kommunernes